

TSanomat

18.11.2020

Tapijon Sulka ry:n jäsenlehti

3/2020

Juhlapainos

Joakim junioreiden EM-pronssille, Tapijon Sulka onnittelee!

Pääkirjoitus

Hyvät Tapion Sulkalaiset,

kaikki jäsenemme lienevät tietoisia siitä että seuramme täytti kunnioitettavat 60 vuotta elokuun 21. päivä. Ketterä ja nopealiikkeinen tiedotusteamimme julkaisi tuona samana päivänä pyöreiden kunniaksi oivan videon seuran verkkosivuille, jossa osa pelaajistamme ja valmentajista kuvailee seuraa muutamalla sanalla. Videota katsellessa merkillepantavaa on vahva tunneside ja kollektiivisuus jota jäsenet tuntevat seuraa kohtaan. Jäsenistön omassa värikkäässä terminologiassa asialla on nimi jota kutsutaan TS-hengeksi, josta myös osuva sloganimme ”Sulkapalloa suurella sydämellä” on johdettu. Tämä poikkeuksellinen seurahenki on asia, jonka me jäsenet olemme itse vuosikymmenien aikana

luoneet. Vaalikaamme sitä seuraavat 60 vuotta samalla tarmokkuudella.

”Hyvä että sulka saa taas kyytiä!” totesi eräs pitkän linjan jäsenemme ja lääkäri kun tiedustelin koronakevään lopulla mahdollisuutta avata toimintaamme pelikauden kahdeksi viimeiseksi viikoksi sulun jälkeen. Koronan mukaantulon myötä juhluvuodestamme on muodostunut seuran historian yksi haastavimmista. Alkuvuodesta tilanne näytti vielä kovin toisenlaiselle ja harvalla oli tietoa siitä kuinka dramaattiseksi tilanne kääntyi maaliskuun puolivälissä. Ilmassa oli uuden alun tuntua kun julkaisimme uutisen toukokuussa ensin toiminnan uudelleen ylösajosta ja pääsimme tapaamaan jäsenistöä ennen kesätaukoa. Tunne oli selkeä-

”Tämä poikkeuksellinen seurahenki on asia, jonka me jäsenet olemme itse vuosikymmenien aikana luoneet. Vaalikaamme sitä seuraavat 60 vuotta samalla tarmokkuudella.”

ti molemminpuolinen sekä pelaajien että valmentajien keskuudessa, niin paljon ihminen sulkapalloa ja sosiaalisuutta välillä kaipaa ja tarvitsee.

Ilman pelipaikkoja on vaikeaa pelata ja näitä seurassamme on riittänyt, itse aloitin seurassa pelaamisen 70-luvun lopulla Sepon koululla ja edelleen seuramme on saanut nauttia Espoon kaupungin tarjoamista salivuoroista Otaniemessä, Suurpellossa, Leppävaarassa ja välillä Espoonlahdessa jossa aikanaan pelattiin ranking-kisoja. Pääkallopaikkamme on kuitenkin ollut Esport Center 30 vuoden ajan eli tasan puolet tuosta 60 vuodesta. Jos pilkuntarkka haluaa olla niin itse asiassa samassa hallissa pelattiin sulkapalloa kokolattiamatto-tyylisellä (ns. bolltex) alustalla kuudella kentällä ennenkuin nykyinen halli valmistui vuonna 1990. Tämä naapuriseurojen ei-niin-rakastama halli on ollut pyhättömme siten reilut kolme vuosikymmentä ja tulevaisuus näyttää miten yhteistyömme jatkuu. Halliin liittyyn niin paljon tunteita ja urbaaneja legendoja että muistelkamme näitä juhlissa, jotka toivottavasti pysymme vielä myöhemmin pitämään.

Tapion Sulan aikanaan asettama tavoite tarjota sulkapalloa kaiken ikäisille ja kokoisille tasoon katsomatta on ollut toimintamalli, jonka raameissa on ollut hyvä toimia. Kilpapuolella olemme 2010-luvulla tehneet vahvan

paluun suomalaisen sulkapallon terävimpään kärkeen ja junioriopuolella kasvattaneet laajan joukon tasokkaita pelureita. Samanaikaisesti seura on jäsenmäärältään kasvanut nykyisten toimitilojen puitteissa lähes maksimimittoihinsa. Merkityksemme espoolaisten nuorten ja aikuisten liikuttajana ohjatuissa harjoituksissa, joissa pelaaja pääsee oppimaan lajia pintaa syvemältä, on kasvanut tasaisesti. Kaiken tämän ytimenä on innostavat, osaavat ohjaajat sekä valmentajat ja heidän rooliaan toiminnassa ei voi liikaa korostaa. Erityisellä ilolla olen merkillepannut nuorten kiinnostuksen valmennusta kohtaan jolla rakennetaan tulevaisuutta. Juhluvuotta jatketaan nyt koronan toisen aallon mukana tuomissa epävarmoissa merkeissä, mutta TS-paitaa kannetaan ylpeydellä ja pelataan suurella sydämellä ja taistelulla. Hikisiä pelejä ja tarkkoja lyöntejä jäsenistölle,

toivottelee

Lasse

Päävalmentaja / Toiminnanjohtaja

Tulokkaat Belgiasta

Sisarukset haastattelussa

Kauden alun myötä olet mahdollisesti bongannut hallilla uusia tapion sulkalaisia. Huomiosi on saattanut erityisesti kiinnittyä kolmeen uuteen, mutta jo erittäin taitavaan, sisarukseen. Meno heillä on kova, mutta tiedätkö keitä he ovat ja mistä he ovat seuraamme ilmestyneet?

Miten ja milloin aloititte sulkapallon?

Kävimme Belgiassa silloin tällöin pelailemassa sulkapalloa urheiluhallilla lähellä kotiamme. Siellä tapasimme sattumalta sulkapallovalmentajan, joka kyseli, pelaammeko jossakin seurassa. Niin meistä tuli brysseliläisen Logis-seuran jäseniä.

Belgiassa pelasimme eri seuroissa Brysselissä ja Antwerpenissä. Piiratasolla pelasimme ensin ranskankielisen Wallonian puolella ja viimeiset vuodet Flanderin liigassa. Se oli kielen puolesta haastavaa! Pisteet osaamme nyt laskea myös hollanniksi.

Olemme kaikki pelanneet sulkapalloa noin viisi vuotta. Ennen sulkapallon aloittamista pojat pelasivat Belgiassa jalkapalloa. Olemme kaikki harrastaneet viimeiset kuusi vuotta myös uintia kilparyhmissä.

Miten päädyitte TS:n harjoitukseen?

Belgiassa meillä ei ollut tietoa suomalaisesta sulkapallosta. Pari vuotta sitten tapasimme TS:n pelaajia Olven turnauksessa Antwerpenissä ja kuulimme

Alex, Axel, ja Alicia

ensimmäisen kerran TS:sta. Keväällä Joonas ja Lasse saivat meidät vakuuttuneiksi siitä, että TS:ssa olisi mukava jatkaa sulkapallon harrastamista.

Millaista elämä ja sulkapallo on Suomessa tähän asti ollut?

Sulkapallon harrastaminen Suomessa on ollut kivaa. Olemme oppineet paljon uusia asioita. Valmentajat ja uudet kaverit on mukavia. Sulkapallon harrastaminen on auttanut kotiutumaan Suomeen. Edelleen on sulkapalloon liittyviä sanoja, joita emme välttämättä tunne suomeksi.

Onko harjoittelu Suomessa ja Tapion Sulassa ollut erilaista kuin Belgiassa? Jos on, niin miten?

Harjoittelu Suomessa on ollut erilaista kuin Belgiassa. Viimeisinä Belgian vuosinamme meitä valmensi kiinalainen valmentaja. Harjoitukset olivat fyysisempiä ja keskityimme usein pitkään vain yhteen liikkeeseen. Meitä oli pieni ryhmä, johon kuuluivat myös nelinpeliparimme.

Belgiassa pojat kiersivät kansallisissa ja kansainvälisissä turnauksissa, mikä oli helppoa lyhyiden etäisyyksien vuoksi. Alicia pelasi seurojen välisissä kisoissa arki-iltaisin ja joskus myös viikonloppuisin. Sulkapallon kautta saimme uusia ystäviä Belgiassa ja naapurimaissa.

Belgiasta meille jäi erityisesti mieleen IPJO-turnaus, johon Axel osallistui kahdesti. IPJO:ssa eri flaaminkieliset

alueet pelaavat toisiaan vastaan. IPJO on eräänlainen kauden päätös kilpailu, jossa on karnevaalimeininki. Yleisö ja pelaajat pukeutuvat seurojensa väreihin ja yleisö saa huutaa ja pitää niin kovaa meteliä kuin haluaa kannustaakseen joukkuettaan. Joukkueet kehittävät myös omia tansseja ja huutoja. Viimeksi Axel pelasi seuransa värin mukaisesti punatukkaisena ja osallistui haka-tanssia jäljittelevään tanssiin tömistelyineen ja huutoineen. Tunnelma oli hyvä niin kentällä kuin katsomossakin!

Mitä unelmia ja tavoitteita teillä on sulkapallossa?

Axel: Voittaa Alex!

Alex: "Murskata" Axel!

Alicia: Päihittää pojat!

...ja lisäksi toivomme kaikki kehittyvämmeksi taitaviksi pelaajiksi.

Tunnelmaa Belgian IPJO-turnauksesta

Päätoimittajien corner:

Matka on palkinto

Tapion Sulan 60-vuotisjuhlan vuoksi meitä vanhoja TSanomien päätoimittajia pyydettiin muistelevaan aikaa, jolloin lehteä julkaistiin kuukausittain. No, yhtä 80-90-luvun muisteluahan tämä elämä on ja 80-luvulahan tehtiin myös kaikki tarvittava populaarimusiikki Paula Vesalan tuotantoa lukuunottamatta, joten mikäs siinä. Ajattelin myös ottaa vapauden muistella tai ainakin kommentoida vähän muutakin kuin lehden tekoa.

Oma päätoimittajuuteni alkoi 1990-luvun alkupuolella, vaikka silloin vielä nuoren miehen unelmana oli sulkapallo ammattina eikä seuran lehden toimittaminen. Muutama seuran pelaaja oli voittanut kultaa nuorten SM-kisoissa ja lehteä oli painettu hivenen isompi määrä. Lehti oli sitten

esillä myös oikeissa aikuisten SM-kisoissa ja kannessa komeili otsikko: ”Nuorten SM-kisojen supertähdet”. Pidin otsikkoa liioiteltuna ja kritisoisin sitä ja lehden viemistä oikeisiin SM-kisoihin seuran silloiselle erittäin aktiiviselle puheenjohtajalle ja lehden päätoimittajalle Timo Mäkelälle. Timo vastasi, että ”Mikko, pitäisikö sinun sitten ottaa vastuuta tästä lehden toimittamisesta?”. Tämä tietysti yllätti ja vaikka jo silloin etäisesti epäilytti, että tässä ei ole kyse välttämättä vuoden tai kahden hommastasta, tartuin tilaisuuteen - olinhan aina tykännyt kirjoittamisesta. Lehden toimittamisesta tuli sitten oltua mukana reilusti 2000-luvun puolelle. Antoisaa aikaa ja toki tuona aikana opin itsekin paremmin arvostamaan räväkämpää otsikointia.

Mutta sitten enemmän itse tämä jutun otsikkoon.

Liityin seuraan vuonna 1984 ja tämä on ollut ainoa sulkapalloseura, jonka jäsen olen ollut. Tavoitteena on toki vähintään kaksinkertaistaa jäsenvuodet, ainakin pelaajana, mutta miksei muutenkin.

Lyhyesti sanottuna - matka sulkapallon parissa on ollut vähintäänkin antoisa. Nykyään, kun jossain pyydetään vähänkin henkilökohtaisempaa esittelyä, esittelen itseni sulkapalloilijana vaikka se ei koskaan minulle ammatti ole ollutkaan - ei pelaajana, valmentajana tai muuna seuratoimijana. Mutta sekä sieluni, elämäntätömukseni ja elämäntapani katson rat-

kaisevasti muotoutuneen sulkapallon parissa vietettyjen (nuoruus)vuosien aikana. Ne treenit, joita tuolloin on voinut tehdä, ne keskustelut, joita tuolloin on saanut käydä ja ne ihmiset, joiden kanssa on voinut tuolloin viettää aikaa yhteisen tavoitteen parissa ovat parasta mitä ihmiselle voi tapahtua. Ihan sama, tuliko kenestäkään

*”Lyhyesti sanottuna -
matka sulkapallon parissa
on ollut vähintäänkin
antoisa”*

Jäsentiedote vuodelta 1990

maailmanmestaria (ei) tai Suomen mestaria (tuli), mutta se yhteen hiiheen puhaltaminen ja yhdessä vietetty aika vaikuttaa varmasti jokaiseen sen ”myllyn” käyneeseen. Joihinkin, ainakin minuun, lähtemättömästi.

Te nuoret, jotka nyt teette tuon matkan kenties haastavinta osuutta ja tavoittelette voittoja: Älkää unohtako itse matkaa, varsinkaan tappioiden tai vaikeiden hetkien äärellä. Kiittäkää itseänne jokaisesta kunnolla tehdystä treenistä ja kunnolla pelatusta kisasta, vaikka onnistuminen ei olisi ollutkaan 100 prosenttinen.

Omalta osalta voin sanoa, että vaikka jonkinlaisia palkintoja matkan varrela tuli, paras palkinto oli itse matka. Ja mikä vielä parempaa, se jatkuu vielä.

Mikko Franssila

Vuoden seura-aktiivi

Haastattelussa Roosa Laurikainen

Vuoden seura-aktiivi on henkilö, joka on ansioitunut seuran vapaaehtoistojen ja seurahengen levittäjänä. Viime kauden päätteeksi Roosa palkittiin vuoden seura-aktiiviksi, mutta mitä kaikkea hän onkaan TS:ssä tehnyt?

Kauanko olet ollut TS:ssä?

Aloitin sulkiksen ala-asteen alussa eli olen ollut TS:ssä nyt 17 vuotta.

Millaisissa rooleissa olet toiminut ja mitä kaikkea olet seurassa tehnyt?

Pelaamisen ja kisojen kiertämisen lisäksi valmensin parin vuoden ajan harrasteryhmiä sekä minisulkista. Ensimmäiset vapaaehtoishommat olivat kisojen järjestelyissä auttamista. Sen jälkeen olen ollut mukana TS:n hallituksessa, tiedotusvaliokunnassa sekä hupitoimikunnassa. Tänä vuonna on tullut tehtyä juhlavuoden takia erityisen paljon TS-hommia kuten TSanomia ja 60-vuotisjuhlia (jotka toivottavasti pääsemme joku päivä vielä järjestämään). Suurin yksittäinen ponnistus on kuitenkin ollut nettisivujen uudistusprojektin vetäminen.

Mitä olet oppinut TS:n vapaaehtoishommissa?

Pienilläkin ideoilla ja teoilla voi muokata seuratoimintaa omannäköiseksi eikä kyseessä tosiaan aina tarvitse olla ne kaikista työläimmät projektit. Omalla kohdalla hyvänä esimerkkinä tästä toimii 60-vuotisjuhlavideo, johon idea syntyi päähänpistona hupitoimikunnan tapaamisessa. Muutamia viikkoa myöhemmin ihmettelin, kuinka paljon iloa yksittäinen

Roosa & seura-aktiivin kiertopalkinto

video voikaan tuoda seurayhteisöön.

Miksi suosittelet seuran hommia muille?

Paras fiilis tulee yleensä siinä vaiheessa kun näkee oman kädenjäljen vaikutuksen. Yhdessä tekeminen on usein hauskaa ja vapaaehtoishommat on toki myös hyvä mahdollisuus oppia uusia käytännön taitoja, olipa sitten kyseessä kisojen toimitseminen, some-materiaalin kehittäminen tai vohvelien paistaminen. Uusille tekijöille ja raikkaille ideoille on aina tilaa, joten ei muuta kuin rohkeasti mukaan :)

Mikä TS:ssä on parasta?

Yhteisöllisyys, ystävät ja sulkapallo!

TS-huudot

Huutelun mestariksi

Sulkapallo viihdyttävimmillään ei ole vain fysiikkaa, tekniikkaa ja taktiikkaa, vaan myös silkkaa kielenkäytön luovuutta. Sulkapallo voi nimittäin TS-huudoilla höystettynä saada vielä yhden ulottuvuuden. Tämän ulottuvuuden rakentavat Walter Zengat, Karjalaiset, Stufat ja Torikokoukset. Huutojen hallinta onkin erityinen pelin henkisen hallinnan osa, jonka avulla voi parhaimmillaan niin lannistaa vastustajan taistelutahdon kuin pitää oman puolen pelitunnelman katossa!

Ohessa lyhyt johdatus sulkapalloslangin saloihin. Lisäoppeja ja kertausta voit etsiä Youtubesta otsikolla "TS huudot". Slangi myös elää

kaiken aikaa, joten miksi et keksisi huutoja myös itse! Parhaiten kaikki nämä ilmaiset toimivat kuuluvaan ääneen lausuttuina, vaikka kentän ulkopuoleltakin huudeltuina.

Corridor = Nelinpelissä sivukäytävään, eli kaksinpeli ja nelinpeli sivurajojen väliin, sijoitettu lyönti.

Fear of the smash = Puolustustilanteessa pitkäksi nostettu lyönti. Olipa syynä noston liialliseen mittaan mikä tahansa, henkistä yliotetta voit silti kerryttää tällä huudolla.

Harvard = Taktisestikin ovela lyönti nelinpelissä: kentän keskelle upo-

tettu smash. Huudon syntytarina on varsin looginen, ja sen ytimessä on Esko Aho. Aho oli Suomen pääministerinäkin toiminut keskusta-puoluetta edustanut poliitikko, joka kansanedustajuuden jälkeen siirtyi työtehtäviin Harvardin yliopistolle.

Juna = Jyrkkää ja "oikeaoppista" smashia henkisesti musertavampi voitolyönti on rintakehän ja pään alueelle suunnattu hallitsemattomasti tavararajunan lailla päälle vyöryvä smash.

Karjalainen / **"J"** = Raakana takakentälle uponnut clear.

King/Queen of net = Nelinpeli-huuto, jonka voi ansaita itselleen taidokkaalla etupelaajan työskentelyllä. King of the net tai Queen of the net hallitsee verkon ylivoimaisesti niin, että vastustajan verkolle pelatessa ralli päättyy joka tapauksessa kuninkaallisen eduksi.

K. J. Lång = Vastustajan lyönti menee auttamattomasti takarajan yli. Huuto on peräisin ministerinäkin toimineen jo edesmenneen vankeinhoitolaitoksen ylijohtajan mukaan.

Metsästys = Tilanne, jossa pallo lyödään lattian sijaan vastustajan vartaloon. Malliesimerkki metsästyksestä on pätkäistä pallo paniikissa pakenevan vastustajan selkään.

One shot one kill = Ensimmäisestä mahdollisesta hyökkäyspaikasta toteutettu kenttään jäänyt smash. Tällä huudolla voit murtaa vastustajan luottamuksen omaan puolus-

tukseensa koko loppu erän ajaksi.

Pumpatifel "pumpat fel" = Hyvän painostuksen ja pitkän rallin jälkeen vastustaja sortuu virheeseen.

Stufa = Vastustajille selkärangan katkaiseva ja oman itseluottamuksen taivaisiin nostava lyönti. Backhand smash. Tosin jos lyönti sattuukin päätyään verkkoon, niin huutopaikka avautuu vastustajalle.

Stumpin opein = Nelinpelissä taktisella ylivoimaisuudella voitettu ralli. Esimerkiksi loistavasti toteutettu ristihyökkäyskuvio, jolla etupelaaja saa helpon tappopaikan verkkole ja perään huuto "Stumpin opein". Huuto on kunnianosoitus seuramme ansiokkaalle nelinpelivalmentajalle.

Surffari = Mikä vain lyönti, joka onnekkaisesti ottaa verkkonauhasta kimmokkeen niin, että se aiheuttaa vastustajan seuraavan lyönnin epäonnistumisen.

Tarkiainen = Rauhassa mallailen lyöty smash keskelle verkkoa

The Wall = Nelinpelissä tapahtuva skenaario, jossa etupelaaja pääsee blokkamaan toistuvasti vastustajien yritykset lyödä pallo pidemmälle kentälle. Kuin seinän kanssa pallottelisi.

Torikokous = Nelinpelissä parista molemmat lähtevät samaan lyöntiin, eivätkä ehdi päättää lyöntivuorosta, vaan joutuvat molemmat viime hetkellä väistämään toisiaan, jos ehtivät sitäkään. Lyöntiin ei kuitenkaan onnistu-

nutta fokusta torikokouksessa enää jää.

Turkkilainen, "Turkish" = Lyönti, joka lentää reilusti leveäksi, jopa mieluiten viereiselle kentälle. Huuto perustuu tarinaan, jossa Turkkiä edustanut sulkapalloilija löi kansainvälisessä kilpailussa lyöntejään toistuvasti niin leveäksi, etteivät ne pysyneet edes omalla pelimatolla.

Valpuri = Dyykkaus. Täysin oikeaoppisessa Valpurissa dyykkaus suoritetaan etukulmaan kylki edellä ja selinmakuulle päättyen.

Vesselsson/tykselsson/vispilä = Hämäys tai sen yritys, jossa harvemmin tingitään luovuudesta tai mailan liikkeen laajuudesta. Huuto soveltuu sekä onnistuneisiin lyönteihin (huuto lyöjältä itseltään tai katsomosta) että etenkin epäonnistuneisiin yrityksiin (huuto vastustajalta tai katsomosta).

Well left = Onnistunut vastustajan lyönnin mittaaminen, lyönti menee leveäksi tai pitkäksi. Huudon sävy muuttuu sen mukaan, mitä enemmän vastustajan lyönti on ollut ulkona. Tällöin huuto voidaan suunnata enemmänkin vastustajalle.

Zenga = Lyönti, usein smash, joka osuu vastustajan kenkään. Huuto on saanut inspiraationsa Walter Zengalta, joka oli aikoinaan Italian jalkapallomaajoukkueen maalivahti. Samoihin aikoihin seuramme eräs valmentaja tapasi käyttää jalkapallovalmistaja Mitren kenkiä, ja tästä yhtälöstä syntyi huuto "Zenga".

Historian havinaa

Katusulkista ja vedonlyöntiä Vietnamissa

Historian havinaa -juttusarjassa nostamme esiin aiemmin TSanomissa julkaistuja artikkeleita. Tällä kertaa jatkamme matkaa Aasiassa satunnaisen sulkapalloilijan mukana. Tarina on julkaistu alun perin vuonna 2000.

Vietnamissa satunnainen sulkapalloilija huomasi, että sulkapallo on kaikkea muuta kuin viimeistä huutoa olevilla varusteilla pröystäilyä ja mukana on muunkin kuin sulan lyöntiä.

Hotellin naapurissa oleva kukko oli päättänyt herättää satunnaisen sulkapalloilijan ns. kukon laulun aikaan eli puoli viisi aamulla. Tyytyväisenä hän kuitenkin käänsi kylkeään ja jatkoi untaan, sillä edellisen päivän 12-tuntinen bussimatka Hanoista lähelle Kiinan rajaa Bac Haan oli ollut varsin raskas. Bussi oli vanha ja aivan täysi. Ihmisten lisäksi siellä oli porsaita, kanoja, ankkoja jne. Tuntui, että Nooan arkista puuttui enää käärmeet kyydistä. No, jos naapurin kukko ei saanut matkaajaamme hereille, niin Bac Han kaupunki teki sen. Kello viisi aamulla puhelinpylväisiin asennetuista kaiuttimista alkoi soida paikallisen Esko Riihelän juontama aamu-show nupit kaakossa.

Hotellin naapurissa olevan koulun pihalla on jo täysi hyörinä päällä. Aamuvoimistelua ja -sulkapalloa. Uteliaana satunnainen sulkapalloilija kävelee koulun pihaan ja sirkus on valmis. Satapäinen lapsilauma alkaa huutaa ”hello hello”, ja piirittää hänet. Apua! Mutta opettajat saavat tilan-

teen rauhoittumaan ja matkaajallemme annetaan maila käteen ja ohjataan kentälle. Pelaaminen ei kuitenkaan houkuttele, sillä kenttä on öisen sateen jälkeen pehmeähkö. Ei ihme, että paikalliset pelaavat paljain jaloin, sillä jalka uppoaa kenttään lähes nilkkaa myöten! Kohteliaasti kieltäytyen satunnainen sulkapalloilija poistuu paikalta saaden peräänsä korvia huumaavan hello-huutomyrskyn.

Naapurikentällä olevat opiskelijat onnistuvat houkuttelemaan satunnaisen sulkapalloilijan pelaamaan kaksinpeliä. Sulka on selvästi painavampi kuin normaalisti ja puista pudonneet lehdet tekevät kentästä liukkaan. Ottelu alkaa ns. molemminpuolisen ystävyyden ja yhteisymmärryksen hengessä, mutta vietnamilaisen opiskelijan hävitessä ensimmäisen erän 15-8 ei ystävyydestä ole enää kuin muisto. Vaikka on vasta aamu, lämmintä on ainakin 25 astetta ja kosteus on heti aamusta korkea. Kovan puuskuttamisen ja liukastelun tuloksena toinenkin erä menee Eurooppaan, vaikka pienellä treenauksella vastustajasta kehittyisi todella hyvä pelaaja ja silloin satunnaista sulkapalloilijaa vietäisiin kuin rukkasta.

Hanoita kierrellessään satunnainen sulkapalloilija löytää urheiluliikkeen,

joka on erikoistunut pelkästään sulkapalloon. Liike ei ole mikään suuren suuri, mutta valikoima on sitäkin kattavampi. Tarjolla on kaikki tunnetut ja tuntemattomat merkit, vaikkakin Yonex on parhaiten edustettuna. Hinnat ovat edulliset: putki Yonexin sulkia 50.000 dongia (= 25 mk) ja Yonexin tossut 350.000 dongia (= 150 mk).

Nha Trang on yksi Vietnamin parhaita rantalomakohteista. Upeat hiekkarannat ja halvat hotellit, vain turistit puuttuvat. Joten ei ihme, että satunnainen sulkapalloilija yllättää paikallisen kukon ja hotellin henkilökunnan lähtemällä jo viiden aikaan aamulla liikkeelle. Aamiaiseksi banaanipannakakkuja suklaakastikkeen kera ja sitten nauttimaan hiekkarannasta ja uimisesta heti aamutuimaan. Mutta rannalla onkin täysi meno päällä. Paikalliset ovat viritelleet palmujen väliin sulkapalloverkot, rajat on piirretty hiekkaan ja pelit ovat käynnissä. Paikalle saapuu myös tanskalainen, joka

kertoo käyvänsä joka aamu pelaamassa rantasulkista. Hän ja satunnainen sulkapalloilija päättävät harrastaa pohjoismaista yhteistyötä ja haastavat paikalliset nelinpeliin. Rantasulkis on todella hauskaa, kun taifuunitkaan eivät haittaa sulkaan osumista. Valitettavasti yhteistyö ei oikein suju ja paikalliset vievät homman kotiin, vaikkakin niukasti 17-14, 17-15. Koska paikalla ei ole suihkua, ottelun jälkeen pulahdus meressä paikkaa puutteen. Voisiko aamu paremmin käynnistyä?

Muutaman päivän päästä Vietnam Airlinesin kone jo nouseekin Ho Chi Minh Cityn lentokentältä kohti Uutta-Seelantia ja satunnaisen sulkapalloilijan on aika päättää tarinansa Aasiasta.

Veli-Matti Heikkinen

Kertomus julkaistu alun perin TSanomissa 6/2000

Kuva Tapion Sulan arkistosta

Tapion Sulan taival

2000- ja 2010-luvuilla

Tämä juttu on kolmas ja viimeinen osa Tapion Sulan historiasta kertovaa sarjaa, jonka kaksi ensimmäistä osaa on julkaistu TSanomissa 1/2020 ja 2/2020. Aiemmin on kerrottu seuran perustamisesta 1960-luvulla aina 1990-luvun lopulle saakka, jolloin TS oli jo menestynyt suurseura. Nyt viimeistellään historiasarja kuvailemalla 2000- ja 2010-lukujen merkittäviä vaihteita.

2000-luku: Vetovastuu nuoremmille

Uusi vuosituhat otettiin seurassamme vastaan hallituksen merkittävästi nuorennusleikkauksella. Valittu hallitus oli myöskin merkittävästi pelaajapainotteisempi. Tuolloin vielä kauppatieteiden ylioppilas Jonne Löytömäki valittiin puheenjohtajaksi. Hallituksessa keskeisinä henkilöinä olivat myös muun muassa Mikko "Zila" Franssila ja Jan Tois. Strategia jatkoi aiempien vuosikymmenien linjaa, jos-

sa pyrittiin tarjoamaan laajat sulkapallon harrastamisen mahdollisuudet eli niin sanottu "tavaratalo" -ajattelu. Pysyimme myös jäsenmäärämme puolesta suurseurana läpi 2000-luvun.

Tähän vuosikymmeneen mahtuu paljon menestystä poikkeuksellisen laajalla rintamalla. Voitimme suomenmestaruuksia jokaisessa pelimuodossa sekä lukuisia seurajoukkueiden suomenmestaruuksia. Keskeisiä huippupelaajia olivat Markus Heikkinen, Tuomas Karhula, Ilari Laukkanen, Aki

Kananen Leena Löytömäki, Markus Rouvinen, Elina Väisänen ja Maria Väisänen. Näistä erityisesti on syytä mainita viisi peräkkäistä joukkue-SM-mestaruutta, Elina Väisäsen naisten kaksinpelin suomenmestaruus ja Tuomas Karhulan neljä nelinpelin suomenmestaruutta. Vaikka miesten kaksinpelin kultamitali jäi saamatta, oli huippumiestemme kärki varsin laaja ja menestykseäs, siitä osoituksena Rouvisen ja Heikkisen SM-hopeat.

Toiminta jatkoi keskittymistä Esport Centeriin, jonne 90-luvulla ostetut osakkeet osittain sitoivat, mutta myös mahdollistivat pitkäjänteisemmän toiminnan suunnittelun. Kaupallisen hallin vuorokustannus oli eri luokkaa kuin kunnan liikuntasalien vastaava, mutta hallituksen tasolla pyrittiin huolehtimaan harrastusmaksujen kohtuullisuudesta. Espoon kaupungin tuki oli tässä suhteessa erittäin arvokasta.

TSanomat oli pääasiallinen viestinnällinen väline. Juttuja kirjoitettiin laajalla rintamalla ja ne saavuttivat syvyyksiä, josta tavanomainen yhdistystiedotus voi vain uneksia. Jäsenviestinnän kapellimestareina toimivat Mikko Franssila ja Jussi Palmén. Jäsenlehden korvasivat muut median muodot ja se lakkautettiin vuonna 2008. Vanhat TSanomat on kuitenkin säilytetty digitaalisessa muodossa ja löytyvät seuramme verkkosivuilta.

TS-henki on elänyt vahvana läpi tähänastisen vuosituhannen. Seurassa on vuosikymmenten ajan ollut kymmeniä valmentajia, jotka ovat tehneet vapaaehtois pohjalta tärkeää työtä.

Tällä jaksolla niistä on syytä nostaa esiin Michael Bailey ja Jonne Löytömäki - seuran ikoniset kilpajunnuvalmentajat. Jonne jaksoi Tapion Sulan puheenjohtajuuden lisäksi vetää allekirjoittaneellekin useammat treenit viikossa monen vuoden ajan ja etenkin Jonnen ja Jan Toisin vetämät kesäleirit ovat varmasti jääneet lähtemättömällä tavalla monen kilpajunnun muistiin. Kiitettävä suoritus vapaaehtois pohjalta! Lisäksi Kimmo Ståhlberg ja Ilkka Larma ovat olleet seuran ydintoiminnan selkärangan tärkeä osa. Näiden lisäksi 2000-luvun alkupuolella TS:n monet kilpapelajaajat toimivat osa-aikaisina valmentajina.

*Elina ja Maria Väisänen
SM-finaalissa 2007*

2010-luku: Lasse Lindelöf johtamaan seuran toimintaa

Vuonna 2012 syksyllä seura sai ensimmäisen täysipäiväisen työntekijänsä, kun entinen huippupelaaja ja hallituksen jäsen ja sittemmin yrittäjäksi siirtynyt Lasse Lindelöf palkattiin toiminnanjohtajaksi. Rekrytointi oli seuralle keskeinen, jotta se pysyisi ajan hengessä mukana. Maailma oli nimittäin muuttunut kahdessa suhteessa: vapaaehtoistoimintaan oli yhä vaikeampi saada tekijöitä ja toisaalta ydintoiminnalta edellytettiin yhä korkeampaa laatua. Lassen myötä etenkin kilpajuniorien valmennus ammattimaistui ja muista seuroista alkoi tulla lupaavia junnuja Tapion Sulkaan. Tällä hetkellä Tapion Sulan juniorityö voi erinomaisesti, josta

kiitos kuuluu etenkin Lasselle. Päätös oli onnistunut ja se toistettiin vuosikymmenen loppupuolella palkkaamalla kilpavalmennuksen vastavaksi valmentajaksi Joonas Lepistö.

Valmennuksessa Tapion Sulan erityispiirteeksi voidaan mainita pienryhmät, joita joihin ollaan pitkään jo panostettu. Pienryhmät vaativat toisaalta riittävän määrän sitoutuneita ja osaavia valmentajia, mutta antavat kilpapelajaalle tai kehittyvälle juniorille paljon. Korkeammasta hinnastaan huolimatta pienryhmävalmennus on Tapion Sulassa katsottu tärkeäksi, koska se mahdollistaa pelaajalle yksilöllisemmän valmennuksen. Pienryhmät voivat seurassamme edelleenkin hyvin. Muiden seurojen keskuudessa Tapion Sulka tunnetaan ehkä parhai-

TS:läiset juniorien taito- ja joukkuekisassa

Tapion Sulan joukkue Europa Cupissa 2019

ten menestyneistä naispelaajistaan. Tapion Sulassa on aina ollut menestyneitä naispelaajia ja -valmentajia, jotka ovatkin esimerkiksi vetäneet seuraan paljon tyttöjunnuja. Kisamenestyksen lisäksi naisten aktiivisesta roolista seurassamme käy esimerkiksi vuonna 2009 ensimmäisen kerran järjestetty Espoo Women's Open. Turnaus pantiin kansainvälisestikin merkille, sillä se valittiin Euroopan Sulkapalloliiton vuoden 2013 naisprojektiksi. Sen pääarkkitehtinä on Elina Väisänen, joka on vastannut Tapion Sulan kilpailujen järjestämisestä koko vuosikymmenen ajan ja jo vuosia aiemmin.

Tapion Sulka valittiin vuoden seuraksi vuonna 2015. Perusteluina oli mm. seuran pelaajien määrän kasvu ja tason nousu sekä mallikas kannustus joukkue SM-kilpailuissa. Huip-

pupelaajillemme tämä oli tuloksekas vuosikymmen. Voitimme yli vuosikymmenen tauon jälkeen seurajoukkueiden suomenmestaruuden vuonna 2018, jonka ansiosta pääsimme haastamaan Europa Cupissa myös muiden maiden mestareita. Sonja Pekkola voitti lukuisia nelinpelimestaruuksia ja myös naisten kaksinpelin suomenmestaruuden. Tämän lisäksi muita menestyneitä huippupelaajiamme olivat muun muassa Aki Kananen, Tuuli Härkönen, Anna Paavola, Nella Siilasmaa, Kalle Koljonen, Joakim Oldorff ja Tony Lindelöf. Heidän takana oli laaja joukko lupaavia junioripelaajia.

Tapion Sulka on jatkanut kannustavan ja myönteisen yhteishenkensä vaalimista. Seuratoimintaan osallistumista on edistetty valiokuntatoiminnalla ja on myös lanseerattu vuosittainen palkinto ansioituneelle seura-aktiivil-

le. Jos aikanaan jäsenlehti-TSanomat on ollut seurahengen kannalta tärkeä, niin tällä vuosikymmenellä sosiaalinen media on tullut samassa suhteessa merkittäväksi. Kautta aikojen ensimmäiset palkitut olivatkin Tuuli Härkönen ja Nella Siilasmaa, jotka ovat vastanneet seuran some-aktiivisuudesta. On syytä mainita, että Suomen Sulkapalloliitto valitsi Tapion Sulan vuoden somettavaksi seuraksi useana vuonna peräkkäin 2010-luvulla.

Tapion Sulan historia on jo pitkä ja vaiherikas. Meillä on vahva ja kannustava seurahenki, johon kuuluu monia perinteitä. Samaan aikaan olemme kyenneet uudistumaan, sillä TS on tälläkin hetkellä Suomen

suurimpia lajimme seuroja ja merkittävä espoolainen liikuntayhteisö. 2010-luvulla Tapion Sulka on jalkautunut Espoon kouluihin voimakkaasti. On haluttu viedä lajia ja liikunnan iloa laajemmin lasten ja nuorten keskuuteen. Tuhannet espoolaiset koululaiset ovat saaneet sulkapallon ensikosketuksensa Lassen johdattamina. Kaikesta päätellen myös Tapion Sulan tulevaisuus on valoisa.

Jutun ovat kirjoittaneet Roope Petersson ja Michael Ristaniemi. Pohjana omakohtaisten kokemusten lisäksi ovat Jonne Löytömäen, Lasse Lindelöfin ja Elina Väisäsen kanssa käydyt haastattelut sekä TSanomat vuosilta 2000-2008.

Kauden päättäjäiset 2015, Ranking-kisojen toimitsijat 2012, Pikkujoulujen nelinpeliturnaus 2015, Espoo Women's Open 2014,

Teeässäläiset & vinkkivitoset

Juhlavuoden kunniaksi kirjoitettu Teeässäläiset-juttusarja sukeltaa teeässäläisten arkeen. Kolmannessa osassa saamme selville Teeässäläisten vinkkivitoset sulkapalloilun saloihin!

Jokke, 17, kilpajuniori, osa valmennuskeskuksen Nuoria Huippuja

1. Juniorille vinkkini on, että lähde rohkeasti ulkomaille kisoihin. Siellä opit paljon saman ikäisiltä kilpajunioreilta.
2. Lämmittelemällä huolellisesti treeneistä saa enemmän irti. Ota huomioon, että kunnon alku- ja loppuverryttelyyn menee ainakin 15min.
3. Ole rohkea kisoissa ja ota käyttöön asioita, joita treenaat parhaillaan. Uusista asioista opit eniten, jos uskalat käyttää niitä tärkeissä peleissä.
4. Anna treeneissä parhaasi mukaan muille palautetta ja fiidaa mahdollisimman hyvin. Parasta on kehittyä porukalla!
5. Kun olet kisoissa ole ylpeä siitä, että edustat Tapion Sulkaa!

Sulkapallon aloittamiseen tarvitsee vain olla innostunut lajista, kaiken muun oppii valmentajan kanssa. Oma maila ja sisäpelitossutkin tarvitaan. Kivointa sulkapallossa on, että voi kaverin kanssa pelata treeneissä, mutta myös vaikka viikonloppuisin. Kivaa on myös pelata sulkapalloa ulkona mökillä jopa mummin ja ukin kanssa.

Kivat leikit ja pelit treeneissä on saanut minut innostumaan enemmän sulkiksesta. Rapupommitus ja kaupunkisota ovat parhaita leikkejä. Parhaat pelit ovat Irish doubles ja tiimipelit. Kun on valmis harjoittelemaan samoja treenejä tosi paljon, kehittyy kaikilla osa-alueilla. Pitää treenata liikkumista, syöttöä ja kaikkia muita lyöntejä tosi paljon, että kehittyy paremmaksi.

Olen saanut kolme luokkakaveria innostumaan sulkapallosta ja kaikki on aloittanut treenamaan eri ryhmissä. Siksi onkin kivaa koulussa pelata sulkista koulukavereiden kanssa.

Kivoimmat muistot ovat taito- ja joukkuekisoista. Siellä on kiva pelata ja kilpailla taitorasteilla ja tsempata joukkuekavereita.

Mirva, 50, aikuisharrastaja

Vinkkivitoset sulkiksen pariin ja sen parissa 😊

Miksi aloittaa sulkis vai onko se jo ollutkin ykköslajisi ilman kisailua? Kypsään ikään ehdittyä tulee mietittyä mm. arjen jaksamista ja mielekästä tekemistä työpäivien oheen. Näin ollen puhtia tulisi riittää jokaiselle päivälle erilaisten sorvien ääristä, joten why not; sulkapalloilemaan! Lihas- ja mielenkunnonkin ylläpitoon sulkis sopii niin aloittelijoille kuin hiukan enemmän mailloja kuluttaneille pelureille - jos siis mailapeliä hyödyttävä halajat. Ja missäpä sitä muualla voisi kokeilla ja treenailla kuin suosituissa TS:n ohjatuissa ryhmissä; sinne siis! Myös eritasoiset sulkapallon kilpatapahtumat tarjoavat sisältöä harrastelun lisäksi.

Tässä viiden kohdan mietteitä sinulle, joka pohdit treenailun ja myös kilpailemisen antia seuratoiminnassa: Ykkösvinkki: Mene treeneihin sellaisena kuin olet, ja kun tiedät mitä tavoittelet, sitä kohden hampaita kiristelemättä:) Kakkosvinkki: Ota valkun neuvot vastaan nöyrästi & kiitollisena, ja jos et heti osaa, mene ensi kerralla uudestaan. Kolmosvinkki: Todetessasi edistystä, hakeudu kisailuun->jännitys pitää vatsan toiminnassa ja tunnet nuortuvasi sitten kouluesitelmien. Saatat myös menestyä, ja kirjahyllystä pitää etsiä pokaalille paikka. Nelosvinkki: Yhteisöllisyys ja hyvä meininki nostaa hymyn huulille; olet yksi MEISTÄ. Viitosvinkki: Treenaile ja kisa omak-

si&muiden iloksi - sulkis on hyödyllistä ja hauskaa, ainakin Tapion Sulassa! T: nimimerkki; ”Ei vakavasti mutta tosissaan”👉👈

Sonja, 26, kilpapelaja, seitsemän henkilökohtaista SM-kultaa

Vinkki 1. Valmentajien kiusoittelu. Varsinkin pelaajauran alkuvaiheessa suoritettu valmentajan kiusoittelu saattaa johtaa myöhemmin hyviin juttutuokioihin, naurun remakkaan ja elinikäiseen ystävyyteen. Jonne Löytömäki tietää, mistä puhutaan, kun mainitaan teini-ikäinen S Pekkola.

Kuva: Jere Kokko

Vinkki 2. Kaiken pohja on peruskunto. Fun fact: Junnuna kävelin aina Mankkaanristin pysäkiltä Esporttiin ja Eliinan treenien jälkeen juoksin takaisin.

Vinkki 3. Tee kaikkea spontaania ja vähemmän spontaania TSLäisten kanssa. Saatat päästä hienoimpaan saunaan, missä olet ollut. Saatat voittaa Suomen mestaruuden ja toisen ja kolmannen... Saatat saada töitä. Saatat päätyä Luxemburgiin. Saatat

saada perheen, jonka kanssa unelmoida isoja ja toteuttaa unelmia!

Petra, 15, kilpajuniori, osa junnumaajoukkuetta

Vinkit sulkapallon aloittamiseen ja innostumiseen:

Uusilla Tapion Sulan sivuilla kannattaa käydä ja etsiä sieltä sopivia ryhmiä. Älä lopeta muutaman kerran jälkeen, vaikka tuntuisi vaikealta. On tärkeää, että jokaisessa treenissä yrittää parhaansa, vaikkei olisi hyvä päivä. Ei tarvitse heti onnistua, mutta jos pidät treeneissä hyvän asenteen, keskityt ja yrität parhaasi, voit olla ainakin tyytyväinen itseesi treenin jälkeen ja kehittymistä tapahtuu.

Vinkit sulkapallokisoihin:

Kun tekee parhaansa treeneissä, valmistautuu peliin hyvin, keskittyy pelissä yhteen palloon kerrallaan ja pitää hauskaa, pääsee pitkälle. Ei saa ottaa liikaa paineita, kisoja tulee paljon, yksi peli ei ole niin vakava. Pitää tsemppata loppuun asti, vaikka olisi kuinka paljon häviöllä. Jos harmittaa, älä näytä sitä vastustajalle, pidä pokka loppuun asti. Tutustu uusiin ihmisiin. Muista pitää hauskaa, ole ystävällinen muille kentällä ja sen ulkopuolella. Tsemppaa muita. Pidä positiivinen asenne.

Pienempänä jännitin niin paljon kisoja, että ihan itkin. Vanhempani ehdottivat pientä taukoa ja päätin jättää kilpailemisen hetkeksi, mutta jatkoin treenaamista samaan malliin. Hetken päästä palasin takaisin kisoihin ja sitten siitä tuli hauskeempaa. Enää ei jännittänyt yhtä paljoa, kisoista tuli hauskoja, hermot eivät menneet

yhtä helposti ja pärjäsin paremmin. Motivoivia asioita pienempänä on ollut kivat kaverit treeneissä, mukavat valmentajat ja hyvä ilmapiiri hallilla. Nykyään motivoi myös halu kehittyä, onnistumisen tunne ja tavoitteet.

Sofia, 16, kokeneemmat harrastepelajat -ryhmästä

Kova työ tuottaa yleensä tulosta. Jos haluaa tähdätä korkealle, pitää tehdä työtä myös kentän ulkopuolella. Jotta peli paranisi niin pelkkä tekniikka ei riitä vaan pitää ottaa huomioon myös fyysinen puoli. Olen alkanut käyttää vapaa-aikaani enemmän lenkkeilyyn ja olen huomannut eron siinä, kuinka jaksan ja pärjään treeneissä paremmin kuin ennen.

Kannattaa ottaa itselleen realistisia tavoitteita. Älä aseta itsellesi tavoitteita, joita on mahdoton lyhyellä aikavälillä saavuttaa. Kannattaa muistaa, että kaikki mitä teet ovat itseäsi varten, jolloin tavoite voi olla hyvinkin pieni. Esimerkiksi itselläni on tavoitteena pystyä tekemään par-

haani jokaisessa treenissä. Tällöin mielenkiintoni säilyy koko harjoittelun ajan ja pyrin näyttämään itselleni, että minä todella pysytyn tähän.

Ei saa lannistua virheistä. Se, että mokaa kentällä jonkin lyönnin tai häviää vastustajalle ei tarkoita, että olisit huono. Virheet antavat meille suuntaa, jota kehittää. Itse sorrun aina epätoivoon, jos häviän vastustajalle, mutta aina treenin jälkeen muistutan itseäni siitä, että kaikkensa yrittäminen on tavoite, johon pyrin eikä voittaminen.

Katsomalla ammattilaisten pelejä voi oppia uutta. Niissä näkee paitsi oikean liikkumisen ja lyönnin, voi niistä poimia itselleen joitakin tapoja pelata. Esimerkiksi haluaa-

ko, että pelaa enemmän puolustavammin tai hyökkäävämmiin. Itse olen oppinut joitain liikkumisia ja lyöntitekniikoita katsomalla ammattilaisten pelejä YouTubesta. Olen poiminut myös joitain pelitaktiikoita ja myöhemmin yhdistellyt niitä.

Kannattaa treenata kavereiden kanssa. Niin treeneissä kuin muulloinkin kannattaa pelata ystävien kanssa. Vaikka he eivät olisikaan lajin kanssa tuttuja, voi pitää hauskaa ja nauttia hetkeistä. Itse, jos menen kaverin kanssa pelaamaan, olen avoimin mielin ja teemme mitä mieleen juolahtaa. Esimerkiksi pelaamme itse keksimillemme säännöillä, mikä tuo vaihtelua ja on hauskaa. Aina ei kannata ottaa kaikkea vakavasti, vaan välillä voi revitellä ja ottaa ilon irti hetkeistä.

Ranking

RANKING-LISTA 17.10.2020

	Nimi	Poissa			
1	Eemi Oksanen	0	38	Antti Holvikari	0
2	Jesse Siilasmaa	0	39	Abhhiram Penikepelati	0
3	Tuomas Saranen	0	40	Tino Tammihovi	1
4	Mikko Franssila	2	41	Toni Maaranen	0
5	Nella Siilasmaa	0	42	Kalle Virta	1
6	Jukka Antila	1	43	Leo Saarinen	0
7	Karthik Penikepelati	0	44	Sofia Nurmi	2
8	Markku Lehtinen	0	45	Alicia Gras	0
9	Kartikeya Voleti	0	46	Luka Kaseva	1
10	Vesa Koivula	2	47	Eero Yliluoma	0
11	Jaakko Ahtila	2	48	Tony Sun	1
12	Juho Koivisto	1	49	Daniel Tötterman	0
13	Ari Iivari	1	50	Celia Palenius	0
14	Varma Nadimpalli	0	51	Aarni Franssila	1
15	Pasi Karppanen	1	52	Harsith Kakarla	0
16	Harri Kojonen	1	53	Rasmus Koivula	2
17	Tero Virta	1	54	Oliver Ahlberg	0
18	Tuomas Tallinen	0	55	Ben Cobb	0
19	Nehasri Sagineedu	0	56	Eelis Kervinen	1
20	Lauri Rätty	1	57	Markus Vuorio	0
21	Leo Karppanen	1	58	Kirsikka Karpansalo	1
22	Venkatesvara Sagineedu	1	59	Anwita Nadimpalli	0
23	Alex Gras	0	60	Anna Äikäs	2
24	Phuc Tran	1	61	Kaisu Siilasmaa	0
25	Viljami Koivula	0	62	Lavya Yannam	1
26	Leo Koivulehto	1	63	Hu Yuqing	0
27	Ossi Kankkunen	1	64	Emil Vokkolainen	1
28	Pekko Nordström	0	65	Ettore Neuvonen	2
29	An Cong	0	66	Kasper Vuorinen	1
30	Erik Elfving	0	67	Jonas Vokkolainen	1
31	Juulia Jäppinen	1	68	Saachi Rastogi	1
32	Helka Hahkio	1	69	Eero Lahti	2
33	Seppo Nurmi	0	70	Pauli Kaseva	1
34	Axel Gras	0	71	Tiya Rastogi	1
35	Otto Peltonen	2	72	Kruthika Vedam	1
36	Hanna-Kaisa Wallenius	0	73	Emil Salmi	1
37	Ella Bruun	1			

Hupitoimikunnan terveiset TS:läisille

*Vaikka tämä lehti onkin viimeinen
60-vuotisjuhlavuoden kunniaksi tuotettu
TSanomat niin TS-meininkiä pääsee
seuraamaan jatkossakin niin somessa kuin
uusituilla nettisivuilla.*

*Vieraile siis osoitteessa
www.tapionsulka.fi*

tai seuraa somessa

tapionsulka

Tapion Sulka ry

*”Sulkapalloa suurella
sydämellä jo vuodesta 1960”*

TSanomat 3/2020

18.11.2020

Julkaisija: Tapion Sulka ry

Toimitus: Tuuli Härkönen
Roosa Laurikainen
Roope Pettersson
Michael Ristaniemi
Nella Siilasmaa

Ilmestyminen: 3 kertaa vuodessa